

► In de buitenlucht vindt ook de niet-liefhebber de opera bij Berkelruïne mooi

▲ De buitentribune zit goed vol bij de opera *Dido & Aeneas*. Enkele toeschouwers kijken naar het schouwspel op picknickkleedjes. FOTO'S RONALD HISSINK

Een opera met een dweilpauze

Je loopt door de binnenstad en hoort violen. Klassiek. En gezang. Net zo klassiek. Verbaasd blijven mensen staan. Bij de Zutphense Berkelruïne speelt de opera *Dido & Aeneas*. In de buitenlucht trekt een opera ook niet-liefhebbers, zo blijkt.

Nieke Hoitink
Zutphen

Dido gooit haar liefdesverdriet in een loepzuivere aria. Die weergalmt tegen de eeuwenoude muren van de Berkelruïne. Een paar straten verderop klinkt een sirene. Soms een brommer. En de lijnbus komt voorbij.

In een concertzaal zou deze verstoring een gruwel zijn. Hier kijkt niemand er van op. Het publiek zit ook niet op donkerrood pluche, maar op de houten planken van een buitentribune. Of op een picknickkleedje in het gras. Goed om te weten: de organisatie heeft vooraf de ganzenpoep aan de kant geschept.

Zijn het operaliefhebbers? „Niet echt, dit is een experimentje. Zo lekker in de buitenlucht heb ik er

wel zin in”, zegt Gerda Boelaars uit Toldijk. Waar het verhaal over gaat? „Zoals alle opera’s, over een liefde die verkeerd afloopt.”

Naast haar Toos Rietman uit Doesburg. Ook ‘niet echt’ een operaliefhebber. „Maar ik wilde iets buiten mijn *bubble* meemaken.”

Heerlijke belevenis

Zo zijn er meer die hun debuut maken als operabezoeker. „Dit lijkt me een heerlijke belevenis. In meerdere opzichten. Mooie plek, gezellig eten met vrienden”, zegt Simone van der Lans uit Vorden.

Op het picknickkleedje hebben ze zelf meegebrachte bakjes staan, met blokjes kaas en olijven.

Het orkest zit niet in de gebruikelijke orkestbak, maar onder een partytent. Geen overbodige luxe, want boven de Berkelpoort pakken dreigende wolken zich samen.

▲ Sopraan Johannette Zomer (oranje jas).

Een enkele bezoeker checkt buienradar. Maar de bui zal Zutphen slechts schampen.

Ongenode gasten

Als Aeneas als Trojaanse held, staand in een fluisterboot, over de Berkel aan komt varen, hebben enkele ‘ongenode gasten’ het beste beeld. Dat zijn de mensen die op de brug staan te kijken.

„We waren te laat voor een kaartje. Maar zo is het ook prach-

tig.” Anjo Peters zit gehurkt tegen de brugleuning en pakt de hele voorstelling mee.

Magdalena Pietkiewicz ook. Ze komt uit Warnsveld en is fluitist in ensembles. „Ik had wel gehoord dat dit er was, maar zat wat krap bij kas. Dus ik dacht, ik moet dit niet doen. Maar nu liep ik langs. Ik voelde me een beetje beschaamd dat ik zo stiekem gratis sta mee te genieten”, zegt ze lachend.

Drijvende kracht

Sopraan Johannette Zomer, heks in het verhaal, is de drijvende

kracht achter dit initiatief. „Bij elke voorstelling staan er mensen op de brug te kijken. Prachtig toch!” Er wordt geen ticket minder om verkocht, de zes geplande voorstellingen waren al snel uitverkocht. „Toen hebben we op de zondag nog een extra voorstelling geregeld en ook die was binnen 24 uur uitverkocht.”

Heksen van Carthago

Buienradar blijkt ondertussen vervloekt te zijn door de heksen van Carthago, want de regen gaat toch harder dan voorspeld. Een parasol houdt de bladmuziek van dirigente Elske te Lindert droog. Zelf duikt ze niet weg voor de regen. De toeschouwers trekken regengasjes en poncho’s uit hun tassen. Lachend. Het deert ze niks.

Er is zelfs even hilariteit als regisseur Marc Pantus het podium betreedt en een dweilpauze aankondigt. Met badkamertrekkers wordt het podium droog gemaakt.

Het verhaal van Dido en Aeneas eindigt tragisch voor Dido. Maar van tragedie is geen sprake voor de organisatie, de Zomer Academie. Die organiseert elke twee jaar het Barok Festival in Zutphen en wil de buiten-opera blijven houden in de tussentijdse jaren.